

عنوان مقاله:

ارزیابی انتقادی استدلال معرفتی و استدلال تعماکس بر حسن و قبح عقلی

محل انتشار:

مجله فلسفه و کلام اسلامی، دوره 52، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندها:

سید علی طالقانی - استادیار گروه فلسفه و کلام دانشگاه باقرالعلوم (ع)

حسین رفیعی - طلب سطح سه مرکز تخصصی آخوند خراسانی، رشته فلسفه و کلام اسلامی

خلاصه مقاله:

آنچه ما «استدلال معرفتی» و «استدلال تعماکس» خوانده ایم دو استدلالی ست که خواجه نصیرالدین طوسی، فیلسوف متكلم امامی، در کتاب مهم و تاثیرگذار تحریر الاعتقاد، بر حسن و قبح عقلی اقامه کرده است. نتیجه مورد نظر خواجه و مقدمات هر دو استدلال مبهم است و می توان تفسیرهای متعددی از آن ها ارائه داد. در این مقاله با تفکیک جهات معرفت شناختی و هستی شناختی هریک از استدلال ها، روایت های محتمل هر استدلال بیان شده و پس از صورت بندی منطقی هر استدلال، مورد ارزیابی قرار گرفته است. به زعم نویسندها، نتیجه بهترین تقریر از استدلال نخست، حسن و قبح عقلی معرفت شناختی است و نتیجه بهترین تقریر از استدلال دوم، حسن و قبح عقلی هستی شناختی؛ و البته هیچ یک از این دو استدلال نمی تواند نظریه عدیله را اثبات یا دیدگاه مخالفان شان را ابطال کند.

کلمات کلیدی:

استدلال تعماکس بر حسن و قبح عقلی، استدلال معرفتی بر حسن و قبح عقلی، خواجه نصیرالدین طوسی، معرفت شناسی حسن و قبح، هستی شناسی حسن و قبح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/1889067>